

ANALISIA

Zer gertatzen da Errazkin eta Intxaurrandietaren epaiketarekin?

Lander Arbelaiz Mitxelena

@larbelaiz

ARGAZKIA: GORKA RUBIO / FOKU

Ostegunean epaituko dituzte Madrilgo Kontu Epaitegian 2013an Gipuzkoako erraustegi gaindimentsionatua geratu zuten Iñaki Errazkin eta Ainhoa Intxaurrandieta. Lehena Ingurumen diputatua zen eta bigarrena Gipuzkoako Hondakinen Kontsortzioko burua, biak EH Bilduko kideak. Egun, GHKn gehiengoaren EAJ eta PSEk erabaki dute herritarren protesten gaintetik, erraustegi polemikoarekin aurrera jarraitzea, eta gainera, bi pertsona hauei 40 milioi euro eskatuz erakundeetatik eraldaketa sustatu nahi duen edonori mezu beldurgarria bidaltzea: kontuz ibili, gure negozio erraldoiak ukituz gero zuen bila joango gara.

Apirilaren 7an, "Ainhoa eta Iñaki, zuekin gaude; alternatiba badago" lelopean ehunka herritar euri zaparradepan manifestatu ziren. "Ez da soilik ingurumena eta osasun fisikoa jokoan dagoena, osasun demokratikoa ere jokoan dago, eta herritarrek aukeratutako proiektu politikoak gauzatu daitezkeen ala ez", adierazi zuen Errazkinek amaierako hitzartzean. Bertan zeuden aurreko legegintzaldiko EH Bilduko kargudun ugari, baita gaur egun ardura dituzten batzuk ere. Baina zer pentsatua ematen du beste asko ez joan izanak.

Garbi hitz egitea komeni da: auziaren dimentsio politikoa erraldoia izan arren -dimentsio pertsonala aipatu gabe, 40 milioi euro ezin baititu inork ordaindu-, kanpora begira ezker independentistaren egitura politikoetatik eman den erantzuna oso uzkurra izaten ari da, beste hainbat gairekin konparatuz gero. EH Bilduren kide gisa elite ekonomikoekin talka zuzena kudeatzea egokitu zitzaizen bi pertsonaren aurkako epaiketara heltzearela, kanpora begira bi prentsaurreko eta elkarretaratze dei batekin erantzun du koalizio abertzaleak. Bere oinarri sozialaren parte handienak ez daki zer gertatzen ari den, gertuko hedabide handienek ere ez baitute hilabeteotan gaiaz informatu.

Gipuzkoa Zutikek antolatu (behar izan) ditu *Angula Ustelak* hitzaldiak Euskal Herri osoan. Ainhoa Intxaurrandieta eta Igor Meltxor kazetariak erraustegiaren bueltan dagoen ustelkeria azaltzen diete aho bete hortz geratzen diren herritarrei: langile publikoek idatzitako enpresa pribatuen txostenak, aktak zituen ordenagailuaren lapurreta, FCCri diru publikoekin oparitu izan zaizkion kamioiak, EAJko Carlos Ormazabalak nola sinatu zituen *swap* maileguak herritarren interesen aurka...

Bakoitzak jakingo du nola kokatzen den pastel ustel honen aurrean.

EKONOMIAREN TALAIAN

Defentsak %10,7; pentsioek %0,25

Juan Mari Arregi

Gobernu batek aurkezten dituen Aurrekontu Orokorrek bere balio sistemaren eta ideologiaren ispilu izan ohi dira. Espainiako Estatuaren kasuan -Hego euskal herritarrei ere eragiten die-, oso ongi islatzen du balioen sistema hori: kapitalaren eta AEBak bezalako potentzia handien zerbitzura dagoen gobernu neoliberalak da, NATO erakunde militarri gero eta ekarpen handiagoa egiten diona.

Aurrez aurre jartzen baditugu gastu militarrentzako igoerak eta pentsioenak, dena esanda dago. Defentsaren aurrekontua gehien haziko den bigarrena da eta 8.453 milioi euro dakartza, hau da, 819 milioi gehiago -%10,7 igoko da aurten-. Aldiz, pentsioek %0,25eko igoera hutsala baizik ez dute izango. Mobilizazioen ondoren, gutxieneko pentsioak apur bat igoko dira... eta segituko dute hutsalak izaten. Eskandalua larriagoa da, aurrekontuen egileek, Rajoy eta bere ministroek hala nola diputatu eta senatariak, soldata %1,5 igoko baitute.

Euren balioak agerian geratzen dira ere, haurren pobrezia kontrako partidarekin: agindutako 1.500 milioi euroak murriztu dituzte 346 milioira. Gauza bera gizon eta emakumeen arteko berdintasuna sustatzeko %0,5eko igoera ziztrina ikusita: 19,74 milioi euro besterik ez ziren 2017an eta 19,84 milioi izango dira 2018an. Errege Etxearen aurrekontua %0,9 igoko da -ia zortzi milioi euro-, Estatuko Kontseiluarena %4,9... Eta Auzitegi Goreneko eta Konstituzio Auzitegiko presidentek jasoko dituzte Estatuaren soldata handienak: lehena 134.760 euro urtean, bigarrenak 149.007 euro. Estatuak badaki ongi pagatzen bere politiken inguruan erabaki behar dutenei. Logikoa da miserableki hartu izan diren pentsionistek kalean oihukatzea: "Ez da dirua falta, lapurrak daude soberan!"